

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการของความสามารถในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอ และอิทธิพลของผู้พูดที่มีวัยต่างกันที่มีต่อความสามารถในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอในเด็กอายุ 5 ถึง 10 ปี

สมมติฐานในการวิจัย

1. เด็กที่มีอายุมากกว่าจะมีความสามารถในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอได้ถูกต้องมากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
2. วัยของผู้พูดที่ต่างกันมีผลแตกต่างกันต่อความสามารถในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอของเด็กแต่ละระดับอายุ โดยที่เด็กจะมีความสามารถในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอเมื่อผู้พูดเป็นเด็กได้ถูกต้องมากกว่าเมื่อผู้พูดเป็นผู้ใหญ่

การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลอรุณรินทร์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึง 4 โรงเรียนวัดอมรินทร์าราม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 ประกอบด้วยนักเรียนชาย-หญิงที่มีอายุระหว่าง 5 ถึง 10 ปี จำนวน 120 คน แบ่งเป็นระดับอายุ 6 8 และ 10 ปี ระดับอายุละ 40 คน เป็นชายและหญิงเท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ก. รูปทรง เรขาคณิตที่ทำด้วยไม้ มีสีและรูปร่างแตกต่างกัน
- ข. เทปบันทึกเสียงผู้พูด
- ค. เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง
- ง. รูปภาพที่แสดงถึงสิ่งที่ผู้พูดทำ (performance) เมื่อให้ข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอประเภทข่าวสารคลุมเครือ ข่าวสารไม่สมบูรณ์และข่าวสารไม่สอดคล้องกัน

วิธีดำเนินการ

1. สุ่มเด็กในกลุ่มตัวอย่างมาทำการทดสอบเป็นรายบุคคล
2. อธิบายวิธีปฏิบัติ และทดลองให้เด็กทำในเงื่อนไขข่าวสารที่ให้ข้อมูลพอเพียง (informative message)
3. ให้เด็กฟัง เทปบันทึกเสียงของผู้พูดที่เป็นผู้ใหญ่หรือผู้พูดที่เป็นเด็กทั้ง 3 เงื่อนไข คือ ข่าวสารคลุมเครือ ข่าวสารไม่สมบูรณ์ และข่าวสารไม่สอดคล้องกัน
4. เมื่อเด็กปฏิบัติในแต่ละ เงื่อนไขข่าวสารเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะนำรูปภาพที่แสดงถึงสิ่งที่ผู้พูดทำ มาเปรียบเทียบกับสิ่งที่เด็กทำในแต่ละข่าวสาร และถามคำถามให้เด็กประเมินคุณภาพของข่าวสารของผู้พูดว่า ข่าวสารแต่ละประเภทที่เด็กได้รับจากผู้พูด (ผู้ใหญ่หรือเด็ก) นั้นให้ข้อมูลถูกต้องเหมือนกับที่ผู้พูดทำหรือไม่ และถ้าไม่ถูกต้องเพราะอะไร
5. บันทึกคำตอบของเด็กทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอจำแนกตามประเภทของข่าวสารแต่ละชนิด เสนอในรูปตาราง
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนรวมจากการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอ และเสนอในรูปตาราง
3. วิเคราะห์ผลหลักอย่างง่าย (Simple main effects) เมื่อพบว่าไม่มีปฏิกริยาร่วม (Interaction effect) จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และนำเสนอในรูปตาราง

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เซฟเฟ เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจากการวิเคราะห์ผลหลักอย่างง่าย และนำเสนอในรูปแบบตาราง

ผลการวิจัย

1. เด็กในแต่ละระดับอายุคือ 6 8 และ 10 ปี มีความสามารถในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอได้ถูกต้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าเมื่อได้รับข่าวสารจากผู้พูดที่เป็นผู้ใหญ่ เด็กระดับอายุ 6 ปี จะประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ให้ข้อมูลไม่เพียงพอได้ถูกต้องน้อยกว่าเด็กระดับอายุ 8 และ 10 ปี และเมื่อได้รับข่าวสารจากผู้พูดที่เป็นเด็ก เด็กระดับอายุ 6 และ 8 ปี จะประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอได้ถูกต้องน้อยกว่าเด็กระดับอายุ 10 ปี

2. เด็กในระดับอายุ 6 และ 8 ปี มีความสามารถต่างกันในการประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอ เมื่อผู้พูดมีวัยต่างกัน โดยที่เด็กในระดับอายุ 6 ปี สามารถประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อผู้พูดเป็นเด็กมากกว่าเมื่อผู้พูดเป็นผู้ใหญ่ และเด็กในระดับอายุ 8 ปี สามารถประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อผู้พูดเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเมื่อผู้พูดเป็นเด็ก ส่วนเด็กในระดับอายุ 10 ปี สามารถประเมินคุณภาพของข่าวสารที่ไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอไม่แตกต่างกันเมื่อผู้พูดมีวัยต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ปัจจุบันการศึกษาวิจัยนชอบเขตนี้นี้ได้ดำเนินการต่อไปอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ จึงน่าที่จะทำการศึกษาย่างต่อเนื่องในประเทศไทย เพื่อทราบแนวโน้มของพัฒนาการความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งบริบทต่าง ๆ ที่มีผลต่อการสื่อสารเชิงอ้างอิงด้วย เช่น ความรู้สึกคุ้นเคย เป็นต้น

2. การนำไปประยุกต์ใช้ทำได้หลายทาง ควรให้ครูผู้สอนเด็กเล็กทำความเข้าใจในพัฒนาการการสื่อสารเชิงอ้างอิงในด้านการประเมินคุณภาพของข่าวสารของเด็ก โดยสอนให้เด็กรู้จักประเมินข่าวสารที่ได้รับว่าเป็นข่าวสารที่ให้ข้อมูลเพียงพอต่อความเข้าใจของเด็กหรือไม่ และถ้าข่าวสารนั้นมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อความเข้าใจของเด็ก ครูสามารถสอนให้เด็กรู้จักแยกแยะความแตกต่าง และทำความเข้าใจกับสาระสำคัญของข่าวสารได้ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อทักษะในการฟังของเด็กต่อไป

3. ควรศึกษาพัฒนาการการสื่อสารเชิงอ้างอิงในด้านทักษะในฝ่ายผู้พูดบ้าง เนื่องจาก การสื่อสารนั้นต้องมีทั้งสองฝ่ายคือผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งทั้งทักษะในฝ่ายผู้พูดและทักษะในฝ่ายผู้ฟังนั้นมีความสำคัญต่อการสื่อสารเชิงอ้างอิงทั้งสิ้น ดังนั้นจึงควรศึกษาเพิ่มเติมในด้านทักษะฝ่ายผู้พูดด้วย